

ת"ד 4002/06/13 - מדינת ישראל נגד חיים משעל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4002-06-13 מדינת ישראל נ' משעל
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד תומר לביא

נגד
חיים משעל ע"י עו"ד כהן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייה בבטחה על מעבר חצייה בניגוד לתקנה 67א לתקנות התעבורה וגרם חבלה של ממש וכן בעבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום, נהג הנאשם רכב משא בחולון מרחוב גבעת התחמושת בחולון והתקרב לצומת עם רחוב קק"ל (להלן: "הצומת"). בצומת מסומן לרוחב הכביש מעבר חצייה להולכי רגל ובמועד הרלוונטי חצה את הכביש על מעבר החצייה מר חיים פליט ז"ל, יליד 1937 (להלן: "המנוח") מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם. הנאשם לא האט רכבו כנדרש ופגע בעוצמה רבה במנוח וגרם לו חבלות של ממש (חבלת ראש עם דימום תת עכבישי, קנטוזיות מוחיות, אובדן הכרה, שבר באגן). אין מחלוקת כי בעקבות התאונה הלך מצבו של הנאשם והתערער עד שנפטר, למרבה הצער, ביום 17.5.14. חרף זאת, לא חל שינוי בכתב האישום בו הודה הנאשם כאמור.

2. במסגרת ההליכים בתיק הוזמן והתקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם וכן חוות דעת הממונה על עבודות שירות. בנוסף, הכין שירות המבחן תוכנית של"צ לנאשם. במסגרת התסקיר, עמד שירות המבחן על כך כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי המתפקד בהתאם באחריות וביציבות. שירות המבחן מציין כי הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצד הנאשם נמוך והפרוגנוזה לשיקומו טובה. בהתאם בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם צו מבחן לשנה וצו של"צ בהיקף 400 שעות על הנאשם. שירות המבחן גורסת הטלת מאסר בעבודות שירות תוביל להעצמת הטרואמה עמה מתמודד הנאשם ולהסלמה במצבו הרגשי והתפקודי. יצוין כי גם בני משפחתו של הנאשם, במהלך לא שגרתי ומרגש, ציינו בכתב בפני בית המשפט את החשיבות שהם רואים בכך שהנאשם ירצה עונש של"צ ובכך יתרום

ממרצו זמנו לחברה.

3. ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש מסכים כי בנסיבות המקרה נכון יהיה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 400 שעות. עם זאת, נאמר כי בהיות צו השל"צ סטייה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן נחבל הנפגע חבלות שהביאו אותו עד היותו קרוב למוות (ראו למשל: רע"פ 3765/05 בן זויה נ' מדינת ישראל (21.4.05); רע"פ 6254/12 קרני נ' מדינת ישראל (26.6.12)) יש הצדקה להכביד עם הנאשם ביתר רכיבי הענישה.

4. הנאשם בדברו האחרון וב"כ עמדו על השפעותיו הקשות והמטלטלות של האירוע על חייו של הנאשם ועל רצונו של הנאשם לשקם את חייו. הם עמדו על הקשר שנרקם בין הנאשם לבין משפחת המנוח. ב"כ הנאשם עמד בטיעונו גם על נסיבותיו האישיות של הנאשם המטפל באב קשיש שמצבו הגופני והנפשי קשים. הנאשם עצמו ציין כי הוא נוטל אחריות מלאה על התאונה, מצר צער עמוק על תוצאותיה ועותר לגילוי של חמלה מצד בית המשפט.

דין והכרעה

5. מדובר בתאונה טראגית בעקבותיה נפגע המנוח פגיעות קשות, דבר שערער ודרדר את בריאותו עד פטירתו. אין חולק כי הרשלנות שהפגין הנאשם היא ברף הגבוה. הפסיקה קבעה כי חלה אחריות מוגברת על נהג הקרב למעבר חצייה. עליו לנקוט משנה זהירות ולצפות גם התנהגות רשלנית מצד הולכי רגל. (ע"פ 558/97 **מלניק נ' מדינת ישראל**). כך, קובע הדין חובה להאט את מהירות הנסיעה בקרבה למעבר חצייה ואף לעצור במקרה המתאים (תקנה 52 (6) לתקנות התעבורה). במקרה שלפני, עולה מעובדות כתב האישום ומעיון בראיות שהציגה המאשימה, כי רכב הנאשם פגע בעוצמה רבה במנוח וכתוצאה מעוצמת פגיעה זו נופצה השמשה הקדמית ברכב הנאשם. כפי שצוין בטיעוני המאשימה לעונש, ההלכה הפסוקה קובעת כי במקרים בהם כפשע בין הנפגע למוות בעקבות התאונה, נכון יהיה להקיש מן העונש ההולם בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית ולהטיל עונשי מאסר בפועל (רע"פ 3765/05 הנ"ל ורע"פ 6254/12 הנ"ל). לכאורה, ניתן לקבוע אם כן כי העבירות בהן הורשע הנאשם נועדו לשמור על שלומם וביטחונם של הולכי הרגל החוצים את הכביש במעבר החצייה. במקרה שלפני, ובהתאם לעובדות כתב האישום, הפגיעה בערך זה היא גבוהה ביותר אם כי לא המרבית. כפי שצוין, מדיניות הפסיקה היא להטיל במקרים דומים עונשי מאסר אשר יכול וירוצו גם בדרך של עבודות שירות.

6. הנה כי כן, מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של מקרה זה נע בין מאסר בפועל בין 5-10 חודשים, פסילה הנעה בין 12 חודשים לבין מספר שנות פסילה (5-7), פסילה מותנית, מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. חשוב לציין, עם זאת, כי לבית המשפט נתון שיקול דעת לסטות ממתחם הענישה לטובת שיקולים הנעוצים בשיקומו של הנאשם וזאת

ככל שהנאשם השתקם או כי קיים סיכוי ממשי כי ישתקם. בנסיבותיו של מקרה זה, ונוכח האמור בתסקיר ובתסקיר המשלים של שירות המבחן, אני סבור כי קיים סיכוי ממשי כי הנאשם ישתקם. כמו כן, העובדה כי בנסיבותיו החריגות של מקרה זה מצרפת המאשימה את קולה לקולה של ההגנה ולקולו של הנאשם וכן לקולות בני משפחתו של המנוח הקוראים כולם בקול אחד להסתפק בצו מבחן וצו של"צ מדברת בעד עצמה ומצדיקה סטייה ממתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר. לא כן בנוגע ליתר הרכיבים. בנוגע ליתר רכיבי הענישה אני סבור כי אלה צריכים לשקף ולשקלל את הרשלנות החמורה של הנאשם ואת התוצאות הקשות שרשלנות זו גרמה. ער אני לטענה לפיה פסילתו של הנאשם מלנהוג תגרום לו לקשיי פרנסה ולקושי לסעוד את אביו החולה אולם לטעמי, נסיבותיו האישיות של הנאשם צריכות לסגת מפני האינטרס הציבורי במתן עונש שישקף, גם אם לא באופן מלא, את עוצמת הפגיעה באינטרס המוגן ואת הרשלנות הגבוהה שהפגין הנאשם. לפיכך, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

6.1 צו מבחן למשך שנה.

6.2 400 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שחיבר שירות המבחן.

6.3 פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 40 חודשים וזאת בניכוי 60 ימי פסילה שרוצו. **הנאשם יפקיד רישיונו כעת במזכירות בימ"ש זה אך יהיה רשאי לנגד היום, 13.7.15 שעה 19.00.**

6.4 פסילה מותנית בת 18 חודשים למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בקלות ראש או בחוסר זהירות שגרמה לחבלה או לנזק רכוש.

6.5 קנס בסך 2000 ₪ שישולם ב- 4 תשלומים החל מיום 13.8.15 ובכל 13 לחודש עוקב.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בת"א תוך 45 יום.

ניתנה היום, 13 יולי 2015, במעמד הצדדים